

Budapestre vonatkozó ujságcikk

425.948.2

Szerző:

Cím:

Forrás:

Hely

Idő

Személy

Bp.

(Hely)

1929. V. 28.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Közp.

Fontaine lumineuse.

Gazdag, vidám külföldi nagyvárosok parkjainak díszé a megvilágított szökőkút. Ezerféle színárnyalatban villog, ragyog a karsu vizsugár, mihelyt beáll az alkonyat. Minden esőppje tündéri drágakőként tündököl. Ezer-egyéjszaka selyembe, bársonyba öltözött meséit kacagja a munkától fáradt emberek felé. Pillanatnyi oázis ez a mosolygó szépség a munka sivatagjában eltikkadt életvándorok számára. Színes ígérete a csirázó jövődönék, amelynek már a gondolata is bearanyozza a sűrű hétköznapiakat. Könnyed, kacagó reménysugár, amely újból gyermeki hittel tölti el a fonnyadt felnőtt lelkeket.

Budapest városi tanácsa ilyen fontaine lumineuse gyönyörűségét igéri a főváros lakosságának. Csekély 200.000 pengőt szán a tanács a városligeti megvilágított szökőkút rendbehozására, hogy Budapest esti sétálóinak szeme is elkáprázhassék a billiónyi vizcsöpek üde szépségét permetező játékán.

Pedig Budapestnek már van fontaine lumineuse-e. Igaz, nem sokban hasonlít a külföldi nagyvárosok megvilágított szökőkútjaihoz. Mások a színei, más a hatása. A budapesti fontaine lumineuse könnyet és vért permetez, nem vizet. Színei az inség és éhség fakó színei. A nyomoruságnak ez a szökőkútja nem az alkonyat beálltával kezdi ontani a szörnyületes látványosságot: éjjel-nappal ott löveli döbbenetes ábráit mindenki szeme előtt. Tüdővészben elhalók utolsó lehellete, a szabad ég alá lakoltatott proletárcsaládok jajveszékélése, földbevált oduk lakóinak penészes sóhajtása hajtják és öklömnyi korokban elhalt apróságok vére és a munkanélküliség keresztjét hordozók keserű könnye permetez belőle.

S a nyomoruságnak ez a szörnyüleges, fogat vacogtató, hátat borzongtató szökőkútja napról-napra komorabb figyelmeztetésként szökken a magasba. A szép, tavaszos Budapesten egyre

feketébb, egyre gyászosabb köntöst olt a nyomoruság. Az élet föntartásának terhei egyre sulyosabbak és a munkanélküliség méretei egyre megdöbbentőbbek. És nincs segítség. A főváros közgyűlése a télen 300.000 pengőt szavazott meg a szellemi foglalkozásu munkanélküliek támogatására. Mintegy 6000 inséges szellemi munkás pályázott a szükségmunkára, amelyért havonta 80 pengőt fizetett a város. Csak minden tizedikükre került sor, amikor a munka februárban megindult. De a nyomoruságnak olyan esetei bukkantak föl, hogy a létszám egyre emelkedett s utóljára már 930 munkanélküli szellemi munkás dolgozott a főváros különféle hivatalaiban. A létszám emelkedése következtében egyre gyorsabb ütemben fogyott az előirányzott összeg és Sipőcz Jenő polgármester végül is a hétfői napon rendeletben hívta föl a főváros valamennyi hivatalát a szellemi szükségmunka beszüntetésére. A rendelet szerint az inségmunka koplalóit a polgármester május hó végével a szolgálatból elbocsátja és segélyezésüket ugyanakkor megszünteti. A polgármester ezt a nyaktiló-rendeletet a megszavazott költségösszeg kimerülésével indokolja.

A nyomoruság roppant szökőkútja, Budapestnek ez a gyászos, de ugyanakkor vérlázító látványossága újabb táplálékhoz jut tehát. Újabb száz és száz család fölött kondul meg az éhenhalás gyászharangja, mert a fővárosnak nincs pénze egy emberséges akció folytatására. A 200 milliós költségvetésnek nem akadt egyetlen tétele sem, amelyből le lehetett volna csipni egypár százezer pengőt...

De a városligeti fontaine lumineuse-t rendbehozzák — 200.000 pengő költséggel. Arra telik...

Nem gondolják a főváros urai, hogy a városligeti fontaine lumineuse ezerféle színben vibráló, tündéri fénye még borzalmasabbá, még iszonyatosabbá festi Budapest másik látványosságának, a nyomoruság szökőkútjának a tavaszos égboltozatra karcoló komor, bibliai figyelmeztetéseit?...